

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Conventvi Cantuarien.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

vestrae per apostolica scripta districtè præcipimus quatenus nisi dictus Archiepiscopus infra præfixum sibi tempus curaverit quod mandavimus adimplere, vos omni contradictione, dilatione, & appellatione cessantibus Ecclesias ipsas cum perceptis fructibus dictis monachis restituere non tardetis, detentores ipsarum, si vobis in hac parte immo nobis ipsis præsumperint obviare, pœna suspensionis & excommunicationis etiam, si opus fuerit, percipientes, provisuri ut Deum habentes præ oculis, sine personarum acceptione mandatum apostolicum taliter exequamini, quòd devotionem vestram & nos commendare possimus, & Deus debeat acceptare. Quòd si omnes his exequendis nequiveritis interesse, duo vestram ea nihilominus exequantur. Datum Laterani XI. Kal. Decembris.

*RICARDO ILLUSTRIS REGIS
Anglorum.*

*Epist. 434.
Ne Rex istam
restitutionem
monachorum
impediat.*

INter alia quæ nos hortantur celsitudinis regis titulis congaudere, illud tanquam memoriale, quia personam tuam sincera caritate diligimus, multa gratiarum actione prosequimur, quòd jamdudum nos regis apicibus rogavisti ut pro nullo deberemus in his quæ agimus à justitiæ tramite deviare; nec illud fuit in eisdem literis prætermissum, unde circumspeditionem regiam dignis laudibus commendamus, ut si fortè à nobis interdum aliquid postularer quod esset obvium rationi, nolebat aliquatenus exaudiri. Nos ergo, præter officij nostri debitum, ex quo cum, licet indigni, tempus acceperimus justitiam judicandi, universis & singulis in jure suo existimus debitores, regis prudentiæ salutaribus exhortationibus invitati, & volentes regia via prudenter incedere, nec declinare ad dexteram vel sinistram, nuper in præsentia nostra nuntiis venerabilis fratris nostri Archiepiscopi & dilectis filiis . . . & . . . monachis Cantuarien. constitutis, in factò capellæ de Lamhee de communi consilio fratrum nostrorum processimus sicut nobis fuit divinitus revelatum, & literæ quas eidem Archiepiscopo & venerabilibus fratribus nostris Cantuarien. Ecclesiæ Suffraganeis destinamus, continent evidentè. Ut autem mandatum nostrum, quod de pura conscientia Deo teste processit, liberius valeat

adimpleri, serenitatem regiam prece qua possumus & affectione rogamus quatenus his quæ à nobis facta sunt benignius annuendo, non sit impedimento quòd minus debeant juxta rescripti nostri seriem effectui mancipari; quin potius, si quis se (quod vix credimus) duceret opponendum, ejus audacia quæsumus potestate tibi tradita reprimatur; ut mandata sedis apostolicæ debitam obtineant firmitatem. Alioquin, quantumcunque magnificentiam tuam in Domino diligamus, & sibi velimus, quantum cum Deo possumus, honestè deferre, contemptum apostolicæ sedis & nostrum non poterimus æquanimiter sustinere; sed eos qui se opponere nostris in hac parte jussionibus attentabunt, pœna magistra docere curabimus quàm durum sit contra stimulum calcitrare. Provideat igitur regia celsitudo quòd ita preces apostolicas in hac parte diligenter exaudiat, sicut petitiones suas apud sedem apostolicam cupit etiam in majoribus exaudiri; procurans attentius ut præfatos monachos, quos sub protectione nostra suscepimus, ne minores à majoribus opprimantur, dextera suæ potentis protegat & defendat; ut apud eum aternæ retributionis præmia consequatur qui juxta propheticum testimonium liberavit pauperem à potente, & inopem cui non erat adjutor. Datum Laterani XII. Kal. Decembris, pontificatus nostri anno primo.

*PRIORI ET CONVENTUI
Cantuarien.*

Nisi viri prudentes essetis, & sacramentum haberetis scientiam scripturarum, pro tribulationibus quæ invenerunt vos nimis, egeretis forsitan consolationibus aliorum. Sed imitatores Apostolorum effecti, ut relictis omnibus liberius sequi possitis Christum pauperem & egenum, amissionem temporalium, quæ debetis cum Apostolo reputare tanquam stercora, ut Christum lucrifacere valeatis, excipere cum gaudio vos oportet, nec pro ea, sicut ceteri hominum, contristari, ne per immoderatum dolorem, postquam manum misistis ad fortia, retro aspicere comprobemini, & manna contempto ad Ægypti pepones & allia & ollas carniû aspirare. Cum itaque non sint condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam quæ

*Epist. 436.
Consolatoria
epistola in cau-
sa Archiepiscopi
& monachorum.
Vide infra epist.
584.*

revelabitur in nobis, monemus universitatem vestram & exhortamur in Domino quatenus ad memoriam revocantes quod tribulatio patientiam operatur, patientia verò spem, spes autem secundum Apostolum non confundit, ex hoc ipso gratias agatis Altissimo, quod illi de quibus indubitata fiduciam habebatis, retribuentes mala pro bonis, vobis non cessant detrahere, quia sequimini bonitatem; & quanto mundus, qui vos odit, quia de mundo non estis, (alioquin quod suum esset diligeret) persecutiones vobis excitat graviores, tanto amplius patri luminum, à quo est omne datum optimum & omne donum perfectum, in gratiarum actionibus assurgatis, qui vobis dedit patientiam in adversis. Despecta est enim confessio quam facit prosperitas, teste scriptura, quæ dicit: *Confitebitur tibi, cum benefeceris ei.* Sed illa magni momenti debet existere, quam non adimit vis doloris, ejus exemplo qui ait: *Si bona suscepimus de manu Domini, mala quare non susineamus? Sicut Domino placuit, ita factum est. Sit nomen Domini benedictum.* Nos autem, qui locum ejus licet indigni tenemus qui juxta propheticum testimonium liberavit pauperem à potente, & inopem cui non erat adjutor, affectu paterno vestris doloribus condolentes, non attendimus contra vos vultum potentis, sed ut oppressionibus vestris finis debitus imponatur, spe sola retributionis æternæ Petri gladium exeruimus ad justitiam faciendam, discretionem vestram rogantes attentius, & obsecrantes in Domino, quatenus hanc nobis retribuatis mercedem ut apud misericordissimum judicem pro peccatis nostris preces & lacrymas effundatis, puras ad eum manus sine disceptatione levantes, ut injunctum nobis apostolatus officium ad laudem & gloriam nominis sui, ad honorem & profectum Ecclesiæ, & redemptionem & salutem animæ nostræ concedat & faciat adimplere. Datum Laterani XII. Kal. Decembris.

AIMERICO ILLUSTRIS REGI
& A. Reginae Hierosolymitan.

Epist. 437.
Regnum Hierosolymitanum sub protectione apostolica recipit.

Cum terra sancta, in qua pedes Christi steterunt, & salutem nostram Deus Rex ante secula dignatus est operari, sub protectione semper debeat sedis apostolicæ permanere, quæ Domi-

no disponente mater esse meruit generalis; licet omnibus ad vindicandam injuriam Iesu Christi & ipsius terræ succursum accedentibus munimen protectionis apostolicæ largiamur, vobis tamen, qui terræ illi temporaliter præesse noscimini, tanto libentius favorem & gratiam apostolicam impertimur, quanto patrocinio & auxilio nostro amplius indigetis, & tam regnum vestrum quam vos habemus inter alios mundi Principes cariores. Eapropter, carissimi in Christo filij, vestris justis petitionibus grato concurrentes assensu, personas vestras, regnum Hierosolymitanum, & cetera omnia quæ nunc rationabiliter possidetis, vel in antea justis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Decernimus ergo &c. Datum Laterani IV. Nonas Decembris.

COMITI TRIPOLITAN.

IN afflictione terræ sanctæ, quam Dominus pretioso sanguine comparavit, nos vehementer affligimur, & dolor noster quotidie innovatur, & donec eam pristina restitutam cognoverimus libertati. Sanè licet instantia nostra quotidiana sit omnium Ecclesiarum sollicitudo continua, præcipuum tamen ad liberationem dominici sepulchri nos & fratres nostri sollicitudinis studium exercemus, ad subventionem ipsius cunctos assiduis exhortationibus invitantes. Nuper autem cum literis plurium de partibus transmarinis sedi fuisset apostolicæ nuntiatur quod carissimum in Christo filium nostrum Aimericum illustrem Regem Cypri tu & alij unanimiter elegeratis in Regem, per quem transmarinæ terræ tam ex districtione personæ quam affluentia rerum creditis posse salubrius provideri, eum à quo bonum omne procedit humiliter exoravimus ut Regem ipsum de inimicis Christiani nominis faciat triumphare. Cum igitur prædictus Rex, sicut etiam in literis nobis transmissis perspicitur contineri, quietem regni Cypri dimiserit, & pro Christi nomine labores subierit transmarinos, & tibi & aliis omnibus summa sit sollicitudine satagendum ut regnum Cypri non debeat aliqua tempestate turbari, sed tranquillitate gaudere, cum de regno illo Hierosolymitanum regno, ut proponitur, multa sub-

Vide infra epist. 518.

Epist. 438.
Vt Rex Cypri contra Sarracenos decernatur in conferendo & gubernando regno assisto sit.